

't dorp. Maar in de groote stad, de residentie van 't Rijk, kan de regering des lands, de vertegenwoordigers des volks niet rondgaan met potlood, papier en 'n buul. . . . Dat gaat niet. . . . Wij voelen 't. — — En daarom zullen wij moeten wachten. . . , wachten. . . wachten. . . altijd; en toch — — 't is niet van vandaag of gist'ren dat in dit verband is gezegd, „ze kunnen niet wachten, geen dag en geen nacht.”

Hoogkarspel, 16 December 1911.

Jb. DE JONG.

Uit een missive

van „*Het Committé van Algemeen welzijn der Stadt Hoorn*” aan „*Het Committé, enz. van Enchuizen*” in zake post- en passagiersverkeer tusschen de beide steden in dato 5 Sept. 1798.

„Aangenaam zoude 't ons ook zijn, wanneer bij U. l. wierd goedgevonden, Ulieder Stadsklok altoos eenige minuten voor onse gewoone Stadsklok te laten setten, waardoor de Voerlieden des te beter op haar tijd te Hoorn zullen kunnen zijn, en de passagiers op hun gemak met de schuiten van hier na elders vertrekken.”

w.g.: Ter ordonnantie van het Committé voornoemd,

ANTHONY SCHAGEN.